

Marie og æbleplantagen

T: Lars Kanit, M: Lise Gerd Pedersen

På plejehjemmet lever demente Marie i sin egen virkelighed

The musical score is written in treble clef with a key signature of two sharps (D major) and a 6/8 time signature. It consists of six systems of music, each with a vocal line and a guitar accompaniment line. The lyrics are written below the vocal line. Chord symbols are placed above the guitar line. The score includes various musical notations such as triplets, fermatas, and dynamic markings like 'Fine'.

Chord symbols: D, Asus⁴, A⁷, Bm, F[#]sus⁴, F[#]⁷, G, E/G[#], A, G, E/G[#], A, D, G, C[#]⁷, F[#]⁷, B⁷, E⁷, A⁷, D, A⁷, D, D, A⁷/E, D/F[#], G, D/F[#], A⁷/ED, A⁷, D, Fine, Asus⁴, A⁷, Bm(add2), Bm, Gm⁷, C⁷, Fmaj⁷, A⁷, Dmaj⁷, D⁷, Gm⁷, C⁷, Fmaj⁷, A⁷.

Lyrics:
 Ma - ri - e for - tæl - ler om far og mor og æb - le - plan - ta - gen, som er så stor, at
 Så se dog, hvor - dan der er hejst et flag, men nej, det er ik - ke en fød - sels - dag. Hun
 Ma - ri - e ti'r stil - le, slår blik - ket ned. Hvor er der dog me - get, de ik - ke ved. De
 blik - ket be - gyn - der at van - dre Og hun vil be - sø - ge sin far og mor i
 prø - ver med u - sik - ker stem - me. For hun kan jo ken - de det gu - le hus. Vel -
 tror, de ved alt, hvad der fin - des. Men nu vil hun gå med sin far og mor i
 Aal - borg, for det er jo dér, hun bor, der - hjem - me hos al - le de an - dre.
 kom - men min pi - ge! Hun får et knus. Ma - ri - e er en - de - lig hjem - me.
 æb - le - plan - ta - gen, i ful - de flor, den vir - ke - lig - hed, som er hen - des.
 Det er maj nu, og træer - ne blom - strer Og hun rej - ser sig op, og hun sæt - ter sig lidt. Det er
 maj nu, og træer - ne blom - strer. Hvad er det forskæ - ve blik - ke? De ple - jer at væ - re så
 sø - de. Ma - ri - e for - står det ik - ke. Hvem er det de si - ger er dø - de?

Marie fortæller om far og mor og æbleplantagen, som er så stor, at blikket begynder at vandre. Og hun vil besøge sin far og mor i Aalborg, for det er jo dér hun bor, derhjemme hos alle de andre.

Det er maj nu, og træerne blomstrer. Og hun rejser sig op, og hun sætter sig lidt. Det er maj nu, og træerne blomstrer.

Hvad er det for skæve blikke? De plejer at være så søde. Marie forstår det ikke. Hvem er det de siger er døde?

Så se dog, hvordan der er hejst et flag, men nej, det er ikke en fødselsdag. Hun prøver med usikker stemme. For hun kan jo kende det gule hus. Velkommen, min pige! Hun får et knus. Marie er endelig hjemme.

Det er maj nu, og træerne blomstrer. Og hun rejser sig op, og hun sætter sig lidt. Det er maj nu, og træerne blomstrer.

Hvad er det for skæve blikke? De plejer at være så søde. Marie forstår det ikke. Hvem er det de siger er døde?

Marie ti'r stille, slår blikket ned. Hvor er der dog meget, de ikke ved. De tror, de ved alt, hvad der findes. Men nu vil hun gå med sin far og mor i æbleplantagen, i fulde flor, den virkelighed, som er hendes.

Det er maj nu, og træerne blomstrer. Og hun rejser sig op, og hun sætter sig lidt. Det er maj nu, og træerne blomstrer.